

DECIZIA nr. 46 din 2013

privind soluționarea contestației formulate de

Î.I. X,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr.x/2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală – Persoane fizice 2, prin adresa nr.x/2013, asupra contestației formulate de **Î.I. X** – CUI ..., cu domiciliu în X, județul Harghita.

Contestația a fost formulată împotriva deciziei de impunere nr. x/2013, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală – Persoane Fizice 2, prin care s-a stabilit suma totală de **x lei**, reprezentând:

- x lei impozit pe venituri din salarii;
- x lei CAS angajator;
- x lei CAS asigurat;
- x lei CASS angajator;
- x lei CASS asigurat;
- x lei șomaj angajator;
- x lei șomaj asigurat;
- x lei accidente și boli profesionale;
- x lei fond concediu/indemnizații;
- x lei fond de garantare;
- x lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- x lei penalități de întârziere aferenteImpozit pe venit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209(1) și art.207(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Î.I. X, prin contestația depusă înregistrată sub nr.x/2013, solicită anularea în întregime a actelor atacate pentru obligațiile de plată stabilite

suplimentar, invocând următoarele motive:

Contribuabilul arată că conform raportului de inspecția fiscală și a deciziei de impunere, în perioada 2003-2013 a primit la muncă pe numita Y, fără ca să fi fost achitate obligațiile de plată la bugetul general consolidat aferente acestei salariate (impozit pe salarii, contribuția CAS, contribuția CASS, etc.)

Susține că numita Y nu a avut calitatea de salariat în cadrul întreprinderii individuale, iar calitatea de salariat respectiv angajator se dobândește prin semnarea unui contract individual de muncă, dar un asemenea contract nu s-a încheiat între părți.

Totodată afirmă că numita nu a lucrat în perioada pe care organul fiscal a calculat obligațiile de plată, ci l-a ajutat doar de câteva ori, și nu timp de zece ani cum susține organul fiscal.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.x/2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.x/2013, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală - Persoane Fizice 2, au constatat următoarele:

Perioada verificată: 01.01.2008 - 31.12.2012.

Prin Procesul verbal de control nr.x/2012 emis de ITM Hunedoara s-a constatat faptul că numita Y a lucrat la punctul de lucru al întreprinderii individuale X, situat în orașul X în calitate de vânzătoare în perioada 2003-05.11.2012 cu unele întreruperi fără forme legale de angajare. În baza adresei nr.x, DGFP Hunedoara a transmis spre soluționare cazul la AIF Harghita. Din datele transmise reiese faptul că numita Y a lucrat lunar 15 zile și a beneficiat de o renumerație de 50 lei/zi, astfel venitul brut realizat este în suma de 750 lei ($15 \times 50 = 750$ lei) care reprezintă venit bază de calcul la stabilirea obligațiilor fiscale.

Prin urmare organele de control au procedat la stabilirea obligațiilor de plată la contribuabilul Î.I. X pe perioada 01.01.2008-31.12.2008 și 01.01.2011-14.11.2012, pe motivul folosirii a forței de muncă fără forme legale, pentru fiecare obligație în parte, în sumă totală de x lei, la care s-a mai calculat accesorii în sumă de x lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatar, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatarul și organele de inspecție fiscală, se reține:

Cauza supusă soluționării este ca Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei stabilirii a obligațiilor fiscale

stabilite suplimentar, în suma totală de x lei, reprezentând impozit pe venituri din salarii și contribuții sociale la bugetul consolidat, precum și accesorii aferente acestora, în condițiile în care Î.I. X nu aduce dovezi care să schimbe situația stabilită prin Raportul de inspecția fiscală nr.x/2013 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată.

În fapt, la data de 05.11.2012 I.T.M. Hunedoara a încheiat Procesul verbal de control nr.x/2012, prin care s-a stabilit că din anul 2003 până la data controlului, cu unele întreruperi, numita Y a lucrat la punctul de lucru al Î.I. X, situat în X, jud. Hunedoara, în calitate de vânzătoare fără a avea contract de muncă încheiat cu angajatorul.

În baza adresei nr.x, DGFP Hunedoara a transmis spre soluționare cazul la AIF Harghita. Din datele transmise reiese faptul că numita Y a lucrat lunar 15 zile și a beneficiat de o renumerație de 50 lei/zi, astfel venitul brut realizat este în suma de 750 lei care reprezintă venit bază de calcul la stabilirea obligațiilor fiscale.

Ca urmare acestei adrese, Activitatea de Inspecție Fiscală Harghita a încheiat Raportul de inspecție fiscală nr.x/2013, în baza căruia a emis Decizia de impunere nr.x/2013, prin care s-a stabilit obligații de plată către bugetul general consolidat al statului a sumei de x lei reprezentând contribuții sociale, impozit pe salarii și majorări de întârziere aferente acestora, pe motivul folosirii a forței de muncă fără forme legale.

Contribuabilul, prin contestația depusă susține că Y nu a lucrat în perioada pe care organul fiscal a calculat obligațiile de plată, ci l-a ajutat doar de câteva ori, și nu timp de zece ani cum susține organul constatator, precizând, că calitatea de salariat respectiv angajator se dobândește prin semnarea unui contract individual de muncă, un asemenea contract nu s-a încheiat între părți.

În drept, art.16 alin.(1) și (2) din Legea nr.53/2003 în cea ce privește angajarea personalului prevede:

„(1) Contractul individual de muncă se încheie în baza consimțământului părților, în formă scrisă, în limba română. **Obligația de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă revine angajatorului.** Forma scrisă este obligatorie pentru încheierea valabilă a contractului.

(2) Anterior începerii activității, contractul individual de muncă se înregistrează în registrul general de evidență a salariaților, care se transmite inspectoratului teritorial de muncă.”

Potrivit prevederilor legale enunțate mai sus, se reține faptul că întreprinderea individuală X, avea obligația încheierii contractului individual de muncă cu persoana primită la muncă pe perioadă determinată sau

nedeterminată, după caz, cu norma întreagă sau cu timp parțial, anterior începerii raporturilor de muncă, și implicit avea obligația calculării, evidențierii și virării la bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale de stat a impozitului și a contribuțiilor aferente veniturilor salariale, potrivit reglementările legale în materie în vigoare pentru perioada verificată. Reglementările legale fiind citate în cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr.x/2013.

Având în vedere considerentele prezentate, prevederile legale incidente în speță și faptul că întreprinderea individuală prin contestația formulată nu aduce argumente de fond în susținerea contestației, care să fie justificate cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, argumente de natura să combată constatările organelor de inspecție fiscală, și ținând cont de prevederile art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora **„Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”**, rezultă că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina întreprinderii individuale **obligații fiscale suplimentare în sumă totală de x lei**, reprezentând impozit și contribuții aferente veniturilor salariale datorate bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale de stat pe anii 2008, 2011 și 2012. Pe de altă parte organele fiscale au avut sarcina de a calcula obligațiile fiscale suplimentare, constatarea situației de fapt s-a făcut prin procesul verbal întocmit de inspectorii ITM, semnat și ștampilat de Î.I. X.

Având în vedere cele reținute, prevederile legale invocate mai sus precum și documentele existente la dosarul cauzei, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

„Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natura să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [...]”

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Î.I. X, împotriva Deciziei de impunere nr.x/2013 pentru suma de **x lei reprezentând** impozit pe venituri din salarii și contribuții sociale la bugetul consolidat.

Referitor la accesoriile aferente, având în vedere că contestația a fost respinsă pentru impozit pe venituri din salarii și pentru contribuții

sociale la bugetul consolidat, conform principiului de drept „**accessorium sequitur principale**”, **se va respinge contestația și pentru majorările și dobânzile de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei aferente.**

Nu poate fi reținută în soluționarea contestației susținerea contribuabilului referitor la netemeinicia actelor administrative fiscale contestate, având în vedere că stabilirea obligațiilor fiscale de plată s-au bazat pe constatările incluse în procesul verbal de control nr.x/2012 încheiat de Inspectoratul Teritorial de Muncă Hunedoara, cu anexele care fac parte integrante din acesta, iar din dosarul cauzei nu rezultă că aceste constatări ar fi modificate sau anulate de o instanță.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.206, art.209 și art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și art.16 alin.(1) și (2) din Legea nr.53/2003, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației împotriva Deciziei de impunere nr.x/2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, pentru suma totală de **x lei**, reprezentând impozit pe venituri din salarii și contribuții sociale la bugetul consolidat cu accesoriile aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,